

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

en fastsat Pris for fremstillede Varer, der afhændes til andre Borgere her i Landet.

De tre Lovforslag; jeg herved har den Ære at fremsætte, er for det første: *Forslag til Lov om en Smørordning*; for det andet *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 87 af 7. April 1936 om en Kornordning* og for det tredje *Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen*. Alle tre foreslaas at skulle gælde til Udgangen af dette Aar.

De ganske særlige Vanskeligheder, som har ramt Landbruget i 1937, er navnlig fremkaldt af den overordentlig ringe Kornhøst i 1936 og det fuldkommen unormale Misforhold mellem de høje Priser paa Korn og Foderstoffer, som Landmændene maa købe i Udlandet, og de særdeles lave Priser, der fremdeles betales for de Landbrugsprodukter, der afsættes i Udlandet. For at bøde paa disse Forhold fremsatte jeg i Begyndelsen af Aaret tre Lovforslag, et Forslag til Ændring i Kornlov med Statstilskud til kornkøbende Landmænd, Forslag til Lov om Tilskud til Indkøb af Saa-sæd og Forslag til Lov om Rentetilskud. Lovforslagene er for længst gennemført her i Rigsdagen, og den økonomiske Støtte i Medfør af disse Love betyder sikkert en Snæs Millioner Kroner til de Landmænd, som er ramt haardest af de før nævnte særlige Vanskeligheder for Landbruget i dette Aar. Da disse Lovforslag blev fremsat, var der næppe nogen, som ikke regnede med, at det unormale Misforhold mellem Priserne paa Raavarer til Landbruget og Priserne paa de Færdigvarer, som Landbruget sælger, nogenlunde hurtigt vilde udjævnes. Desværre er dette kun sket i meget ringe Omfang. Det er navnlig Smørproduktionen, der fremdeles rammes af dette Misforhold, idet Smørpriserne slet ikke staar i noget passende Forhold til Prisen paa Foderkager. Medens man i Fem-aaret 1909—14 havde et Forholdstal mellem Prisen paa Smør og Prisen paa Foderblandning paa gennemsnitlig 14,1 og ca. 1. Januar 1936 et Forholdstal paa 14,3 og sidst i April et Forholdstal paa 12,3, var dette Tal ca. 1. Januar 1937 nede paa 9,9, og selv om Forholdet er forbedret lidt indtil nu, er det dog nu sidst i April nede paa 10,9. En Smørpris paa Højde med Foderkageprisen vilde ikke alene dække de øgede Udgifter hertil, men ogsaa give øgede Indtægter for det hjemmeavlede Foder, og da dette udgør den overvejende Del, ca. 80 pCt., vilde en saadan Stigning betyde et stort Skridt fremad til lønnende Produktionsforhold for Landbruget. Som allerede

nævnt er denne ventede Stigning ikke indtraadt, og de store Vanskeligheder for Landbruget er derfor ingenlunde overvundet. Tværtimod.

For ca. 4—5 Aar siden, da Landbrugspriser og Afsætningsforhold var endnu daarligere end nu, havde Landmændene endnu Reserver i Behold til daarlige Aar. De betydelig bedre Indtægter i 1935 og 1936 har ikke baade kunnet dække Underskuddet fra de foregaaende Aar og samtidig afsætte Reserver til i Aar.

Regeringen har derfor ment det paa-krævet at yde Mælkeproduktionen en Støtte, i alt Fald for indeværende Aar.

Jeg har ført en Række Forhandlinger med Landbrugsraadet og navnlig med Ledelsen af Mejeribrugene, og det Forslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Folketing, fremsættes med Tilslutning fra „De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation“.

Forslaget er udarbejdet efter det Princip, som jeg nævnte i Begyndelsen af min Tale, nemlig at sikre et veludført Arbejde en forsvarlig Betaling ved at fastsætte en rimelig Pris paa den Mælk og de Mejeri-produkter, som afsættes af Landbruget paa Hjemmemarkedet.

Herved opnaar Landbruget ganske vist ikke en forsvarlig Pris for hele Smørproduktionen, da ca. 80 pCt. heraf eksporteres. Til Gengæld afhændes saa megen Mælk, Fløde og Ost her i Landet, at man i Mejerikredse regner med, at ca. 30 pCt. af den samlede Mælkeproduktion afsættes paa Hjemmemarkedet. En anstændig Pris for denne Afsætning er derfor af stor Betydning. At yde Støtte af Betydning til Eksporten maa af flere Grunde anses for meget betænkeligt. Det vil næppe være klogt og forsvarligt at opretholde vor vigtigste Eksportgren ved Statsstøtte. Den maa nødvendigvis være baseret saaledes, at den kan konkurrere med vore Konkurrenter i Udlandet.

Konsekvensen af en saadan Støtte vilde ogsaa være næsten uoverskuelig for andre Eksportgrene, baade inden for Landbruget og inden for andre Erhverv, som opnaar for lave Priser i Udlandet, og som med Rette vilde kunne kræve en tilsvarende Støtte.

Vi havde i 1936 en Afsætning paa ca. 34 Mill. kg Smør paa Hjemmemarkedet, ca. 33 Mill. kg til Tyskland, ca. 1 Mill. kg til sekundære Markeder, og Resten, ca. 108 Mill. kg, blev afsat til England. For denne Produktion opnaaedes en gennemsnitlig Pris paa 2 Kr. 7 Øre pr. kg Aaret rundt. Er-